

PREDRAG MIJATOVIĆ

305

PRVIH
APRILA

GODIŠNJE

NARATIVI U SATIRIČNIM
VESTIMA I ŠALAMA

PREDRAG MIJATOVIĆ

365

PRVIH
APRILA
GODIŠNJE

NARATIVI U SATIRIČNIM
VESTIMA I ŠALAMA

**365 PRVIH APRILA GODIŠNJE -
NARATIVI U SATIRIČNIM VESTIMA
I ŠALAMA**

Novosadska novinarska škola
FakeNews Tragač
Kosovska 1,
2100 Novi Sad
Telefon: 021/ 424246
Mail: office@novinarska-skola.org.rs

Za izdavača
Milan Nedeljković

Autor
Predrag Mijatović

Dizajn / ilustracije
Predrag Mijatović / Freepik

PREDRAG MIJATOVIĆ

365
PRVIH
APRILA
GODIŠNJE

NARATIVI U SATIRIČNIM
VESTIMA I ŠALAMA

UVOD

Decembra 2010. u egipatskom gradu Šarm el Šeik, Srbin je ubio ajkulu. Naš turista nije nameravao to da učini – on je, pod dejstvom alkohola, skočio sa litice u more, ali umesto da padne u vodu, pao je na ajkulu i usmratio je na licu mesta. Pritom to nije bila obična ajkula; ne, to je bila ajkula koja je tokom protekle nedelje povredila četvoro i usmrtila jednog turistu, i kojoj čak ni obalska straža nije mogla ništa, sve dok se nije pojavio jedan pijani Srbin. On je nakon toga završio u bolnici, ali ne zbog telesnih povreda, već usled preterane konzumacije alkohola. Sa druge strane, ajkula je trebalo da bude preparirana i poklonjena muzeju, ali zbog prevelikih oštećenja tako nešto nije bilo moguće.

Do sada ste verovatno čuli za ovu priču. I verovatno znate da je ona [izmišljena](#)¹ – objavio ju je satirični portal [Njuz.net](#), koji se inače bavi pisanjem izmišljenih vesti. Uprkos tome, brojni mediji, od [regionalnih](#) do [svetskih](#), preneli su ovu vest kao stvarnu. Kao uzrok toga, eksperti su prepoznali novinarsku nemarnost – dovoljno je bilo samo nekoliko klikova da bi se proverio izvor i shvatilo da se radi o satiričnoj

---

¹ Doduše, ne u potpunosti. Deo sa ajkulom koja je tih dana povredila četvoro i usmrtila jednog turistu je [istinit](#).

vesti. Slučaj „Srbina koji ubija ajkulu“ tako je postao ilustracija osnovnog novinarskog pravila o verifikaciji izvora.

Ali postoji još nešto što možemo da naučimo iz ovog primera. Kao što je pomenuto, Njuz.net je satirični portal, i kao takav, služeći se ironijom, on u svojim vestima kritikuje društvo. U slučaju „Srbina koji je ubio ajkulu“, aktuelni događaj – ajkula koja napada turiste u Egiptu – iskorišćen je za ismevanje uvreženog uverenja domaće publike u superiornost srpskog naroda. Glavni akter te priče ne samo što je toliko jak da je slučajno rešio problem koji je lokalne vlasti mučio danima, već je u bolnici završio zbog previše alkohola a ne usled pretrpljenih povreda, dok je ajkulu toliko smrskao da ona ne može da bude ni preparirana. To što su određeni mediji u ovu vest poverovali ne govori nam samo o tome da su oni bili lenji ili neprofesionalni, već i to da ironiju Njuz.neta nisu shvatili ironično, već ozbiljno. Drugim rečima, novinari nisu videli ironiju u priči o Srbima koji su centar sveta² zato što se ona uklopila u njihova predubeđenja i pogled na svet. Za dalju potvrdu toga dovoljno

---

² Ovaj deo odnosi se na domaće medije. Za strane medije, predstave o svetu u koje bi se ova priča uklopila bile bi one o „ludim Srbima“ ili „Srbima divljacima“, ili predstave o pijanim ljudima generalno.

je pogledati kako se narativ potom promenio – nakon što su mediji shvatili da su prevareni, priča se iz „Srbin ubio ajkulu“ pretvorila u „[Srbi prevarili ceo svet](#)“.

Prema tome, situacije poput ove omogućavaju nam da iz njih iščitamo ideološku poziciju samih medija, što ih čini pogodnim za analizu. Uz to, uprkos tome što je slučaj sa Srbinom i ajkulom postao čuven, mediji i dalje nasedaju na šale relativno često. Stoga će ova analiza objediniti takve vesti i pokušati da iščita njihove zajedničke narative.

Pretragom arhive [Fejk njuz Tragača](#) izdvojene su sve analize koje su se bavile slučajevima u kojima su mediji objavili izmišljene vesti satiričnih portala, kao i sve ostale šale koje su mediji ozbiljno preneli (nisu označili da se radi o satiri/šali). Tako određen, korpus istraživanja obuhvatio je 23 analize. Za svaku vest kojima se ove analize bave identifikovani su relevantni narativi na osnovu kojih su vesti razvrstane u pet grupa. Urađena je kvalitativna analiza narativa za svaku od identifikovanih grupa vesti, a zatim i za čitav istraživački korpus sa fokusom na mentalne predstave o relevantnim društvenim grupama na kojima ovi narativi i počivaju. ●

ANALIZA NARATIVA

Vesti iz analiziranog korpusa razvrstane su u pet grupa prema relevantnim zajedničkim narativima. Grupe koje slede ne treba shvatiti kao čvrsto omeđene – odlike jedne grupe mogu biti prisutne i u drugim. Umesto toga, podela je napravljena prema najopštijoj suštini vesti, imajući u vidu da su preklapanja moguća.

David protiv Golijata

Najveći broj vesti napisan je prema najpouzdanijoj dramskoj matrici – konfliktu. Neke od njih govore o razmeni udaraca, neke o obrtima, a neke o konačnim pobedama, ali u svima je sadržana borba između dve sučeljene strane. Tako je u jednoj vesti [Bil Gejts odlučio da zaključa Windows](#) svim korisnicima koji ne unesu šifru koju su dobili nakon vakcinisanja protiv Kovida-19; kontra njemu, Rudi Đulijani, lični advokat tadašnjeg američkog predsednika Donalda Trampa, besplatno je stvorio pravni status za sve korisnike *Windowsa* koji ne žele da se vakcinišu. Tramp je pomenut u još jednoj vesti iz ove grupe – američki glumac [Robert De Niro navodno je na Tviteru objavio snimak udaranja u me-](#)

[đunožje](#) da bi ilustrovalo kako je to gledati *Foks njuz* svako veče (u pitanju je bio nalog parodija). Televizija *Foks njuz* tradicionalno je naklonjena Republikanskoj stranci, dok je za vreme Trampovog mandata to naročito došlo do izražaja – u prenošenju ove vesti, domaći mediji su *Foks njuz* nazvali „[Trampovom televizijom](#)“. Temu političkog konflikta imala je i vest da se [bivši predsednik Srbije Tomislav Nikolić vraća u politiku](#) i osniva novu stranku, zbog čega je sadašnji predsednik i Nikolićev nekadašnji stranački kolega Aleksandar Vučić „ljut i besan“. Tu su i dve izmišljene vesti iz sporta: u prvoj je [Novak Đoković odlučio da osnuje tenisku Ligu šampiona](#), čime bi se ponovo zamerio nadležnima u svetu tenisa (ranije te godine Đoković je napustio Savet igrača Asocijacije teniskih profesionalaca (ATP) i osnovao svoju asocijaciju); u drugoj je sportski novinar Fabricio Romano, u kontekstu osnivanja fudbalske Superlige, objavio da će UEFA oduzeti titule šampiona Evrope svim klubovima koji se priključe ovoj ligi i dodeliti ih poraženim finalistima, što bi značilo da bi [Partizan postao prvak Evrope](#) za sezonu 1965/66. I konačno, u šestoj vesti iz ove grupe dokazuje se ništa manje nego [postojanje Boga](#) – naučnici iz Vajominga su u DNK zapisu otkrili poruku koja

može da se dekodira pomoću aramejskog jezika (jezika kojim je govorio Isus Hristos), a koja prevedena na staroaramejski znači: „Na prvo svitanje zore, Bog stvori zemlju i nebo“. Iako možda nije odmah očigledno, ova vest se može čitati kao nastavak vekovnog sukoba između religije i nauke, u kojem je religija izvojevala konačnu pobjedu, i to oružjem same nauke.

Upravo sa tim u vezi je ono što je zajedničko za ovih šest vesti. U svakom od navedenih sukoba pobjedu odnosi slabiji, podređeni, skoro pa David u odnosu na Golijata. A budući da su ove priče napisane iz njihovog ugla, oni su ti sa kojima se kao čitaoci poistovećujemo. Rudi Đulijani kvari planove zlog moćnika Gejtsa i tako spasava običan narod; Robert De Niro ismeva lidera najjače zemlje na svetu; Tomislav Nikolić zagorčava život čoveku koji je preuzeo njegovu poziciju; Novak Đoković prkosi nadležnim organima u tenisu; pohlepni fudbalski giganti bivaju kažnjeni i njihove trofeje uzimaju još uvek neiskvareni klubovi; u svetu u kojem vladaju nauka i tehnologija a [Bog je mrtav](#), religija odnosi pobjedu nad naukom.

Iza sedam brda i sedam mora

Za šalu i satiru naročito su pogodne druge kulture. Bile one bliske ili daleke našim prostorima, za pripadnike svake od njih važe određeni stereotipi na osnovu kojih se šale i satira kreiraju. U našem korpusu, pet vesti se može svrstati u ovu grupu. U verovatno najbizarnijoj, vojnici Islamske države [uvoze ovce sa Novog Zelanda](#) ali „ne kao hranu, već za zadovoljavanje seksualnih apetita“; pritom oni to rade jer „imaju jak libido, a tamo nema baš mnogo žena“, dok njihovi zakoni „dozvoljavaju takvu vrstu seksualnih odnosa“. Druga vest tiče se [kulturnih običaja dve afričke zemlje](#): prema njoj, osobe koje žele da se razvedu u Gani moraju biti odevene identično kao na dan venčanja, dok u Togou žena koja namerava da se razvede mora prvo da traži dozvolu od svekrve. Žene su

u fokusu i u još jednoj vesti, tačnije žena: u toku prenosa Evropskog prvenstva u fudbalu, [arapski komentator](#) je navodno bio toliko opčinjen lepotom devojk prikazane u kadru da je počeo da peva. Poslednje dve vesti iz ove grupe tiču se kultura koje su bliže domaćoj publici, a obe za glavne aktere imaju životinje. U prvoj je vojna vežba američke vojske na Manjači prekinuta nakon što je [mrki medved napao tri vojnika](#); u drugoj su vlasti u Rusiji, na početku pandemije Kovida-19, pustile [500 lavova na ulice](#) da građani ne bi napuštali domove za vreme karantina. Takođe, istovremeno sa lavovima na ulicama pojavila se i priča da je predsednik Rusije Vladimir Putin sazvaio pres konferenciju na kojoj je građanima poručio: „Građani Rusije, imate dve opcije – 15 dana izolacije ili pet godina zatvora. Doviđenja“, i završio konferenciju.

Kao što je nagovešteno u prethodnom pasusu, vesti iz ove grupe možemo razvrstati na one koje se tiču naroda i kultura sa kojima je ovdašnja publika upoznata, i na one sa kojima nije. Nepoznatim kulturama, upravo zbog toga što su nepoznate, mogu se pripisati najrazličitiji čudni običaji i ponašanja (seksualna devijacija vojnika Islamske države, bračni običaji afričkih zemalja, otkaćeni arapski komentator koji peva u prenosu). Sa druge strane, narativi o poznatim kulturama uklapaju se u dobro poznate obrasce – mrki medved je sa Manjače pa je stoga tolika grdosija da je „rasturio NATO vojsku“; sa ludim Rusima nema šale; Putin je vođa čvrste ruke.

Herkulovski podvizi

Četiri vesti pričaju priče o neverovatnim poduhvatima (ne)običnih ljudi. Glavni akter svake od te četiri vesti učinio je nešto nesvakidašnje, skoro nadljudsko, a, ako hoćemo da budemo i zajedljivi – nešto nemoguće. [Tinejdžer sa Floride](#) je na žurci ejakulirao u bazen i tako oplodio 16 maloletnica. [Iranac](#) koji liči na Lionela Mesija spavao je sa 23 žene tako što se predstavljao kao ovaj fudbaler. Očajan zbog žene koja hrče i inspirisan filmom *Bekstvo iz Šošenska*, jedan [Irac](#) je 15 godina kopao tunel od svoje spavaće sobe do lokalnog paba, da bi se narednih pet godina iskradao i odlazio u pab dok mu je žena spavala. [Penzionisani američki poštar iz Tenesija](#) je, zahvaljujući svojoj imitaciji kantri muzičara Džonija Keša, tokom šezdesetih godina prošlog veka postao otac 1.300 dece; isto tako je neverovatno i kako je ta „činjenica“ otkrivena – ona je produkt petnaestogodišnje istrage jednog privatnog detektiva koja je započela kada su mu dva muškarca, koja se nisu poznavala, zatražila da pronađe njihove biološke očeve (ispostaviće se – biološkog oca).

Gledajući sve četiri vesti zajedno, jasno je da poduhvati koji su opisani u njima treba da zadive čitaoca. Sredstvo kojim se to postiže jesu

brojke – svaki njihov podvig je kvantifikovan, ali ne samo kvantifikovan, već i hiperbolisan. Tinejdžer je stoga oplodio 16 maloletnica, Iranac spavao sa 23 žene, Irac kopao tunel 15 godina, 15 godina je i privatni detektiv radio na slučaju, i konačno, kao najveća hiperbola, poštar iz Tenesija ima 1.300 dece.

Jasno se prepoznaje i to da većina ovih (ovde nazvanih) poduhvata za svoje objekte ima žene. Iranac i poštar iz Tenesija zaveli su tolike žene predstavljajući se kao poznate ličnosti, dok je nakon ejakulacije tinejdžera sa Floride 16 maloletnica ostalo trudno, doduše nenamerno. Još jedan zajednički element predstavljaju i filmski zapleti pojedinih priča. Slučajnost sa dva muškarca koja u isto vreme zapošljavaju istog privatnog detektiva da pronađe njihove biološke očeve ne znajući da je on jedan isti je tolika da bismo za nju rekli da je „kao na filmu“. Ipak, najočigledniji filmski zaplet je onaj u priči o Ircu koji je 15 godina kopao tunel, a koji je, kako i on sam kaže, inspirisan filmom *Bekstvo iz Šošenska*.

Sodoma i Gomora

„Najgore vreme je uvek sadašnje. Pre se znao neki red – mladi su poštovali starije, ljudi su se međusobno pomagali, čovek čoveku nije bio vuk. Nasuprot tome, mi sada živimo u vremenu potpune moralne degradacije i posrnuća“. Iako predstavlja opšte mesto, takav narativ je prilično plodonosan kada su medijski tekstovi u pitanju. Vesti koje su svrstane u ovu grupu sadrže priče u kojima su prekršena nepisana pravila zajednice. U prvoj vesti nisu prekršena samo etička pravila već i zakon – u Bosni i Hercegovini uhapšen je [muškarac koji se lažno predstavljao kao sveštenik](#) i tako zaradio nekoliko desetina hiljada konvertibilnih maraka. U drugoj su mediji pogrešno shvatili šalu na internetu i optužili jednu majku („monstruma“) da je svoju [bebu odvela na manikir „da joj stave kandže“](#). Na internet šalu naseo je i portal *Espresso* kada je objavio

da je [čovjek pokušao da obavi veliku nuždu u kofu radnika čistoće](#). Isto kao i prethodna, i poslednja, četvrta vest iz ove grupe spada u kategoriju internet podvala (eng. *prank*) – [kineski hakeri uspeli su da adaptiraju PlayStation 5 tako da može da rudari kriptovalute](#)³, a *Mondo* je ovu vest objavio pod naslovom: „Uništiće nam i konzole“.

U prenošenju ovih vesti, mediji se ne libe da koriste ekstremne vrednosne ocene – vršenje nužde u kofu radnika čistoće je „jezivo“, raditi manikir na bebinim noktima je „bolesno“. Takođe, u pojedinim vestima jasno se prepoznaje i na početku pomenuti narativ o moralnoj degradaciji savremenog društva – u vesti o majci koja je svojoj bebi uradila manikir mediji parafraziraju reakcije javnosti koja se pita „šta nije u redu sa ovim svetom“, dok u pomenutom naslovu za vest o rudarenju kriptovaluta *Mondo* piše „Uništiće nam i konzole“. Dakle, konzole su samo poslednja stvar koju su/će neki tamo uništiti.

³ Radi se o podvali jer se skeniranjem QR koda koji se nalazi na fotografiji koja navodno prikazuje softver za rudarenje dobija poruka na kineskom koja doslovno znači: „ne postoji takav softver (za konzole) za zabavu hahahah“.

Život je lep

Poslednja grupa je i najmanje narativno koherentna, ali ono što je odlikuje jeste tonska ujednačenost. Priče koje su u njima ispričane bave se lakim temama, a likovi koji ih nastanjuju žive lagodnim životima – problemi koje imaju (ako ih uopšte imaju) jesu oni koje bi većina čitalaca rado volela da ima: menadžer Fulama Klaudio Ranijeri izjavio je da je o fudbaleru ovog kluba Lazaru Markoviću čuo sve najbolje⁴, ali da [niko ne može da se seti kako Marković igra fudbal](#). Zvezda serije *Igra lignje* izjavila je da je [opsednuta Novakom Đokovićem](#) i da je on najveći teniser svih vremena. Fudbaler Barselone [Žerar Pike odlučio je da se kandiduje za predsednika ovog kluba](#), a kao predsednik planira da od stadiona Barselone napravi dvoranu za koncerte (njegova supruga je pop pevačica Šakira), dok bi se u košarkaškoj dvorani ovog kluba igrali mečevi Dejvis kupa (Pike je učestvovao u stvaranju novog formata ovog takmičenja). [Dve članice kej-pop grupe su se venčale](#) i tako postale najbogatiji par na svetu.

Budući da su u ovu grupu svrstane vesti koje se bave lakim temama i lagodnim životima, ne čudi što su glavni akteri u sve četiri vesti poznate ličnosti – upravo one osobe za koje se takav život vezuje. Stoga ne iznenađuje što ove vesti, slično kao i one iz grupe neverovatnih podviga, obiluju superlativima i hiperbolama: zvezda serije *Igra lignje* za Đokovića kaže da je „najveći teniser svih vremena“; Klaudio Ranijeri je Lazara Markovića, ne računajući fudbalske sposobnosti, nahvalio za sve što se može zamisliti; članice kej-pop grupe postale su najimućniji par na svetu sa bogatstvom od 170 milijardi dolara; Pike svojom kandidaturom sprečava Lionela Mesija da ode iz Barselone. ●

---

⁴ Da dobro igra karte, a posebno Uno; da nosi kišobran kad pada kiša i srdačno ga ponudi onima koji ga nisu poneli; da uvek pita ljude kako su i da ih sasluša; da uvek nosi svoje kese u kupovinu kako ne bi kupovao plastične; da voli karaoke.

IDEOLOGIJA NARATIVA

Uvodu smo na primeru sa Srbinom i ajkulom pokazali kako se iz ovakvih vesti mogu iščitati predubeđenja i svetonazori medija koji na njih nasednu. Sada je vreme da isto to uradimo za vesti koje pripadaju korpusu ovog istraživanja.

Kao što je nagovešteno u poglavlju „Iza sedam brda i sedam mora“, šala i satira uveliko zavise od stereotipa. Međutim, dok šala i naročito satira ismevaju samu ideju stereotipa, ozbiljnim prenošenjem ovakvih vesti njihova kritička oštrica se gubi i umesto da stereotipe ismevaju, oni ih tako dodatno osnažuju.

Vesti iz analiziranog korpusa počivaju na tipskim mentalnim predstavama o raznim grupama, pojedincima i entitetima – bez njih one su neshvatljive. Bil Gejts je zli moćnik koji svojim vakcinama želi da porobi svet, tako da će uceniti ljude da se vakcinišu time što će im zaključati *Windows*; političari su prevrtljivci gladni moći pa stoga ne čudi što se Tomislav Nikolić vraća u politiku i pritom preotima političke partnere svom nekadašnjem stranačkom kolegi; veliki evropski fudbalski klubovi koji su osnovali Superligu su bahati i zato treba da budu kažnjeni oduzimanjem trofeja; u Bosni su mrki medvedi maltene pripitomljeni pa stoga napadaju okupatorsku vojsku, a američka vojska, iako najopremljenija na svetu, ne može da se izbori sa snagama sa ovog

područja; Vladimir Putin je strogi autoritarni lider koji lagodno može da povuče drastične mere kao što su puštanje lavova na ulice kako građani ne bi napuštali karantin ili slanje građana u zatvor za nepoštovanje ovih mera; današnja omladina je bludna pa ne čudi što je tinejdžer oplodio 16 maloletnica; slava čini ljude seksualno privlačnim tako da su imitatori Lionela Mesija i Džonija Keša uspeli da zavedu brojne žene; Irci toliko vole alkohol da će 15 godina kopati tunnel od kuće do lokalnog paba; od sveštenstva se dobro živi tako da se lažnim predstavljanjem kao sveštenik mogu zaraditi desetine hiljada konvertibilnih maraka.

I to nije sve. Posebno su indikativne vesti koje se dotiču dalekih kultura, jer se na njima projektuju svakakve neobične sposobnosti i običaji. Neki od njih već su istaknuti u ranijem delu: vojnici Islamske države su seksualni devijanti pa svoje potrebe zadovoljavaju na životinjama (što pritom njihovi zakoni ne zabranjuju); afrički narodi su primitivni pa imaju sujeverne običaje poput identičnog oblačenja na dan venčanja i razvoda ili traženja dozvole za razvod od svekrve; Arapi nisu ugladjeni kao ljudi sa Zapada, pa ne čudi što njihovi komentatori pevaju tokom prenosa. Isto tako, pojedini mediji su vest o tinejdžeru koji je oplodio 16 maloletnica ilustrovali fotografijom afroameričkog tinejdžera, aludirajući time na stereotip o muškim pripadnicima crne rase, dok su hakeri koji su izvršili nemoguć zadatak adaptiranja konzole *PlayStation 5* za rudarenje kriptovaluta bili Kinezi.

Nadalje, vredi sagledati način na koji je još jedna društvena grupa predstavljena – žene. U analiziranim narativima, žene imaju tip-ske uloge od kojih je većina negativna: kao najstrašnija moguća zapreka, pred ženama koje žele da se razvedu u Togou stoji svekrva; Irca koji je prokopao tunnel od kuće do lokalnog paba žena svojim hrkanjem ometa čak i u snu; žene koje su lažni Mesi i Džoni Keš zaveli moraju biti naivne i lakoverne ako nisu prepoznale prevaru; majka koja je uradila manikir svojoj bebi je u najboljem slučaju nebrižna, a u najgorem „monstrum“. Jedina žena koja je predstavljena pozitivno takođe ima tipsku ulogu – to je žena koja je svojom lepotom inspirisala arapskog

komentatora da zapeva. Dakle, jedina pozitivna ženska osobina nije karakterna odlika.

Konačno, na kraju ćemo se vratiti na početak. Ovo istraživanje počeli smo pričom o Srbima kao centru sveta. Međutim, naš istraživački korpus sadržao je samo dve vesti koje su propagirale ovaj narativ, zbog čega ih i navodimo na poslednjem mestu. Ove vesti za glavnog lika imaju Novaka Đokovića – sigurno najpoznatijeg, a verovatno i najvoljenijeg Srbina među Srbima. Dve osobine koje se njemu u tim vestima pripisuju jesu one koje u domaćem javnom diskursu važe za tipično srpske. U prvoj, Đoković se ponovo inati zvaničnicima u svom sportu time što osniva tenisku Ligu šampiona. Druga vest simetrična je priči iz uvoda – Đoković je predmet opsesije zvezde popularne serije *Igra lignje*. Sentiment medija koji su na ovu šalu naseli najbolje sumira [naslov portala Srbija Danas](#) koji navodi da „o čuvenoj glumici sad cela planeta priča“, ali da ona „uzdiše za Srbinom“.

Analizirane vesti smeštaju svoje događaje u dobro poznate narativne obrasce – u sukob između slabijeg i jačeg, u priče o (egzotičnim) drugim kulturama, neverovatnim poduhvatima, moralnom padu savremenog društva i lagodnom životu poznatih ličnosti. Pritom, priče o sukobu slabijeg i jačeg prate populistički obrazac, budući da David u njima pobeđuje Golijata, dok su priče o moralnom padu smeštene u ciničan okvir. Dalja ideološka stanovišta očitavaju se u prikazima istaknutih društvenih grupa, među kojima izdvajamo primitivne i nesofisticirane druge, zle i grešne žene, i Srbe nebeski narod. Generalno, vesti iz ovog korpusa izgrađene su na tipskim ulogama i stereotipima. Međutim, dok šala i satira za cilj imaju da takva opšta mesta ismevaju, van konteksta ovaj element subverzije se gubi, i sve što ostaje jeste opšte mesto. ●

fakenews.rs

Ova publikacija je nastala u okviru projekta „Mladi i mediji za demokratski razvoj“ koji Novosađska novinarska škola realizuje u partnerstvu sa Beogradskom otvorenom školom i uz podršku Švedske. Stavovi i mišljenja autora izneta u ovoj publikaciji ne predstavljaju nužno i mišljenje partnera i donatora.